

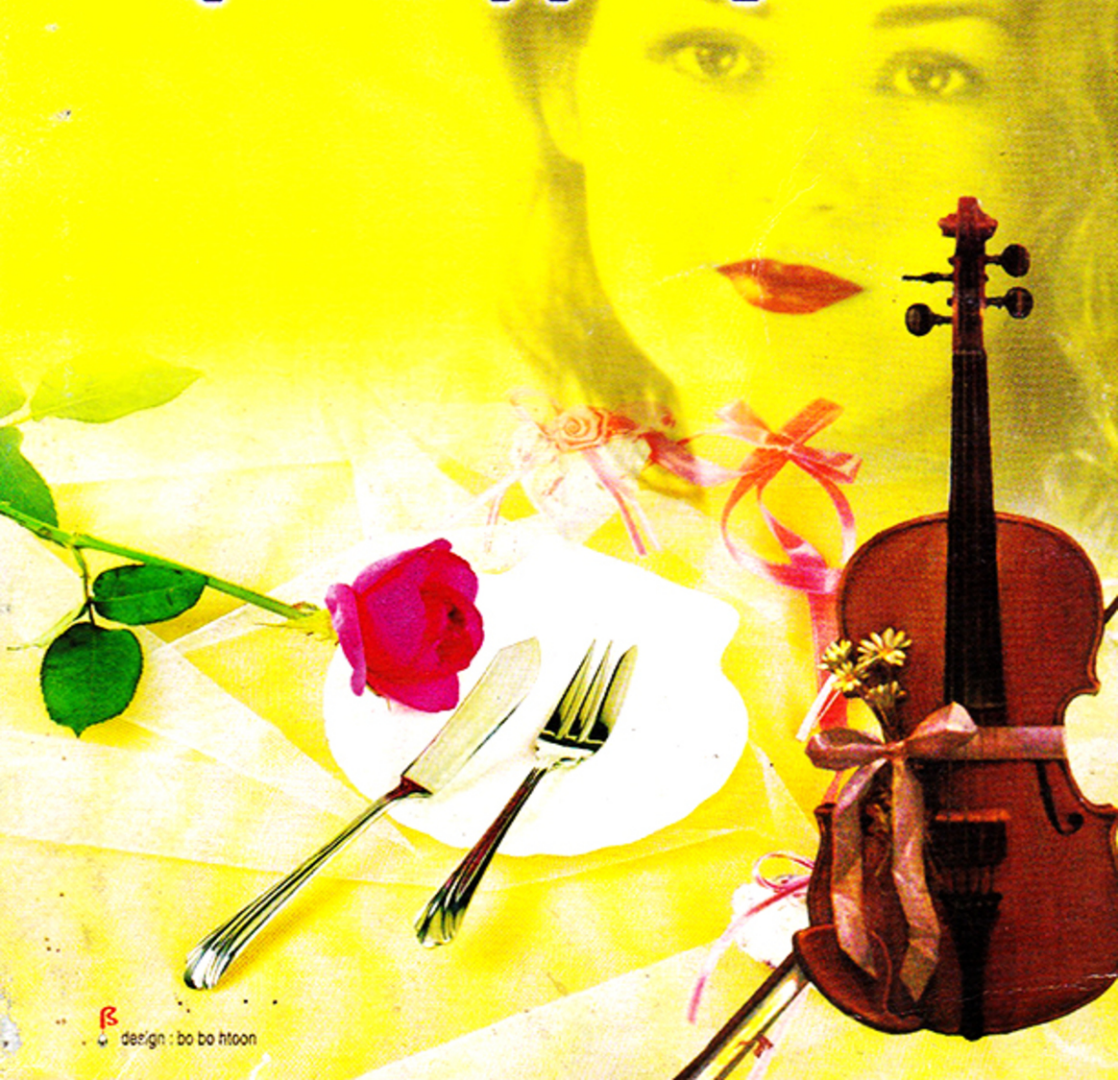

စိုးစိုးစိုးစိုး

ဆုလေးနွယ်

(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ထုဆက်ထားသောလုံးသားကျောက်ဆောင်

design : ba ba htoon

‘လမင်း’ဆိုတာ

‘နေမင်း’ ကြီးဝင်သွားမှ

ကောင်းကင်ကို စိုးမိုးခွင့်

ရှိတယ်ဆိုပေမယ့်

လရိပ်အေးအေးက

လောကကြီးကို ချမ်းမြေ့စေနိုင်တာပဲ

မဟုတ်လား.....။

ကြည့်နူးစေနိုင်တာပဲ မဟုတ်လား။

လမင်းကြီးသာ မရှိရင်

‘ည’ကောင်းကင်ကြီးက

မဲမှောင်ဟာတာနေမှာ။

ငါ့အတွက်တော့

နင်ဟာ ငါ့ဘဝရဲ့ ပထမပါ

ဒါပေမဲ့ ...

နင့်အတွက်တော့

ငါဟာ နင့်ဘဝရဲ့ ဒုတိယလား....။

မိုးမာန်က လက်တော့ကွန်ပျူတာကို ဖြည်းဖြည်းညင်သာပိတ်ပြီး မေ
မေဘက် လှည့်ကြည့်၏။

ခုန မေမေနှင့် အန်တီ သဇင်သဲတို့ ပြောဆိုနေကြတာကို နားစွင့်ပြီး
သားပါ။

"မေမေ"

သူ မေမေအနားသို့ ဖျတ်ခနဲ ရောက်သွားသည် ။

"ဘာလဲ သားရဲ့ "

"ဒီရေမွှေးဘူးလေးတွေ ကောင်းလား"

"ကောင်းတာပေါ့။ မေမေအရမ်းကြိုက်တယ် သားရဲ့ ။ အမြဲသုံးနေ
ကျပဲဟာ"

"ဟုတ်လား"

မိုးမာန်က ရေမွှေးဘူးသေးသေးလေးကို ကောက်ယူကြည့်မိ၏။ နာမ
ည်က တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မတူ။

"မေမေ နှစ်မျိုးပါလား"

"ဟုတ်တယ်လေ။ ဒါက 'Grace' လေ။ ဒါက 'Jewel' မတူဘူး"

"ဘယ်ဟာ ပိုကောင်းလဲ မေမေ"

"မေမေက နှစ်မျိုးလုံးကြိုက်တယ်"

"ဪ"

"တစ်မျိုးစီ၊ ဂျလဗင်း အနံ့လေးက နည်းနည်းပိုစူးသလားလို့ ၊ ဂရေ

စိအနံ့လေးက ယဉ်ရှုလေး"

"အများကြီးပဲ"

"သုံးနေကျဆိုတော့ မေမေလည်း ယူထားလိုက်တယ်"

မိုးမာန် စိတ်ထဲက ရေတွက်ကြည့်သည်။ ။

Jevelin solid perfume က ငါးခု၊ Grace solid perfume က ငါးခု၊
ပေါင်းဆယ်ခု။

ပြီးတော့ Jevelin ရေမွှေးပုလင်းကလေးက သုံးပုလင်း ။ မိုးမာန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ရွှေသံစဉ်ကို ရေမွှေးခဲလေးတစ်ခု လက်ဆောင်ပေးရင်ကောင်းမည်။
ရွှေသံစဉ်က ဒါတွေ ဝယ်မသုံးနိုင်။

အင်း...မဖြစ်သေးပါဘူး။

မိုးမာန် ထပ်စဉ်းစားမိ၏။

ရွှေသံစဉ်ကိုပေးလျှင် ကြယ်စင်လင်းလက်က ကျိန်းသေသိမှာ ။ ကြ
ယ်စင်က ကျေနပ်ပျံ့မလား။

ကြယ်စဉ်က ရွှေသံစဉ်လို မဟုတ်။

ရေမွှေးမျိုးစုံဝယ်သုံးနိုင်သူပါ။

"မေမေ"

"ဘာလဲ သားရဲ့ "

မေမေက သူ့ကို အကဲခတ်သည် ။

ရေမွှေးဘူးလေးတွေကို ကိုင်ကြည့်ကာ သားစိတ်ဝင်တစားရှိနေပါ

လား။

မေမေက ဖွဖွပြုံးသည် ။

သားမှာ ဘာဘာညာညာ သူငယ်ချင်းလေးတွေ ရှိတာ သိသည် ။
ကျေနပ်မိသည် ။

သားက အေးတိအေးစက်နှင့် လူပျိုကြီး ဖြစ်သွားမှာ ပူနေရတာပါ။

"သားကို ရေမွှေးနှစ်ဘူးပေးပါ"

"ဟောတော့....ဘာလုပ်ဖို့ လဲ"

မိုးမာန်က ပြောရခက်သော မျက်နှာကြီးနှင့် ဆံပင်တွေ လက်နှင့်ဖွ
ကာ...

"သားလိုချင်လို့ ပေါ့ မေမေရာ"ဟု ရှက်သံကြီးနှင့် ပြောတော့ မေမေ
ရယ်မိသည် ။

"ယူလေ...ယူပါ သားရဲ့ ။ လက်ဆောင်ပေးဖို့ မဟုတ်လား ယူ...ယူ"

မိုးမာန်က အဆီခဲတစ်ခုနှင့် ရေမွှေးအဆီခဲတစ်ခု နှစ်ခုယူလိုက်၏။

Grace အနံ့လေးက ယဉ်ယဉ်မွှေးမွှေးလေးဆိုတော့ ရွှေသံစဉ်ကို ပေး
ရမည်။

Javelin ကတော့ ကြယ်စင်အတွက်ပါ။

သူမပေးလျှင် ပြောဆုံးမှာ မဟုတ်။

"ရေမွှေးပုလင်းလည်း တစ်ပုလင်းလောက် လိုချင်တယ်"

မေမေ့ကို အားနာပါးနာ ပြော၏။

"သားမှာ သူငယ်ချင်းတွေ များ လှချည်လား"ဟု မေမေက စသည် ။

ပြီးမှ ယူလေ...ယူ ဟု ခွင့်ပေးတော့ သူက Javelin ရေမွှေးတစ်ဘူး ယူလိုက်၏။ Liquid perfume ဆိုတော့ ရွှေသံစဉ်ကြိုက်မှာ ပါ။

တစ်ခုခုဆို ရွှေသံစဉ်ကို သတိရမိတာက ရွှေသံစဉ်က ကြယ်စင်လောက် မပြည့်စုံတာမို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ကရုဏာ စိတ်က ရှေ့ရောက်လာတာ။

ရွှေသံစဉ်က ပိုက်ဆံသာ မရှိတာ မာနက မိုးထိပ်တက်နေပါသည် ။

"ငါ့မှာ ချမ်းသာတာ မာနပဲ" ဟု အမြဲဂုဏ်ယူတတ်သည် ။

"ငါက လှချင်ပေမယ့် ဘယ်သူ့ဆီကမှ ဘယ်တုန်းကမှ ငှားမဝတ်ဘူး ။ အတုလည်း မဝတ်ဘူး"

ရွှေသံစဉ်က ပွင့်လင်းဖြူစင်သည် ။

ကြယ်စင်လင်းလက်ကတော့ ပရိယာယ်ကြွယ်သည် ။

မိုးမာန်ကတော့နှစ်ယောက်စလုံးကို ခင်တာပါပဲ။

ရေမွှေးပုလင်းပေးဖို့ ရွှေသံစဉ်ဆီ ဖုန်းဆက်ရဦးမည်။ လိုလိုချင်ချင် ယူဦးမှ ၊ လွယ်လွယ်ကူကူ လက်ခံဦးမှ ။ မာနက မြင်းမိုရ်တောင်လို မြင့်မောက်နေတာ။ တစ်ခါတစ်ခါလည်း ကြည့်မရ။

"သားရေ"

"ဗျာ"

"မေမေ့ ချွေးမလောင်းက ဘယ်သူလေးလဲ။ အိမ်ခေါ် လာလေ ။ မေမေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး"

မိုးမာန်က "ဟာ" ဟု အော်မိ၏။

အဲဒီအဆင့်တွေက သိပ်ဝေးလွန်းသည် ။

သူက သူငယ်ချင်းလိုပဲ ခင်တာ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရည်းစားစကားပြောရတာ လွယ်တယ်
မှတ်လို့ ။

တော်တော်ရဲစိတ်မွေးရမှာ ။

သူ့နှုတ်ဖျားက အဲဒီစကား အလွယ်တကူ ထွက်မှာ မဟုတ်။ ဝန်လေး
သည် ။

တခြားကောင်လေးတွေတော့ မသိ။

သူကတော့ အဲဒီဘက်မှာ သတ္တိနည်းပါးသည် ။

ရှားရှားပါးပါး သူငယ်ချင်းမလေး နှစ်ယောက်ရှိတာ သူ ကံကောင်း
လွန်းလို့ ပါ။

မတော်တဆ ရွှေသံစဉ်နှင့် ခင်မင်သွားခဲ့တာ။ ဟိုးတုန်းကတည်းက
သိတာတော့မဟုတ်။

"ယူပါဟာ"

"မယူချင်ပါဘူး ဟာ"

"ဟာ...ယူလိုက်ပါဆို"

"မယူပါဘူးဆို"

"ယူပါဆိုနေမှ "

"ဟင့်အင်း...မယူဘူး"

"ယူဟာ....ငါစိတ်တို လာပြီ"

"မယူဘူး။ လိုမှ မလိုတာ။ ငါရေမွှေးမသုံးဘူး။ ရေမွှေးသုံးတာ ပိုက်ဆံဖြုန်းတာပဲဟဲ့"

"အောင်မာ"

"ဟုတ်တယ် ။ အပိုသက်သက်"

"နင်တော်တော်ညှံပါလား"

"ရေမွှေးနံနံ ဆွဲဆောင်တာ ငါမကြိုက်ဘူး"

"တော်ပါတော့ဟာ....စေတနာနဲ့ ပေးတာကို ယူလိုက်"

"ဒီတစ်ခါပဲ ယူမယ်"

"အောင်မလေး...နောက်တစ်ခါလည်း မပေးပါဘူး တော်ပါပြီ။ နင်တစ်ခါမှ ရေမွှေးမသုံးလို့ ငါက ပေးတာပါ"

"ဘာလဲ နင့်စကားကြီးက"

ရွှေသံစဉ် မျက်နှာကလေး နီမြန်းကာ မေးလာ၏။

"ငါက နံနေလို့ လား"

"မဟုတ်ပါဘူး။ နင့်ဆီက သနပ်ခါးနံ့လေးက စိတ်ကြည်လင်စေတာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်လေ ရေမွှေးနံ့ကလေးက အသစ်အဆန်းဖြစ်စေတယ်"

"ငါမှ ရေမွှေးမကြိုက်တာ"

"မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး"

"မိန်းကလေးဖြစ်တာနဲ့ ရေမွှေးကြိုက်ရမှာ လား"

တော်တော်ခေါင်းမာပြီး ပြောဆိုရကြပ်သော ရွှေသံစဉ်ပါလား။ သူနှင့် အပြိုင်ငြင်းခုံဖို့ ပါပဲ။

"ပေးချင်ရင် ပန်းဝယ်ပေးပေါ့"

"မပေးပါဘူး"

"မပေးရင်လည်း နေပေါ့"

"ပန်းပေးတာ အောက်ကျတယ်။ အရှုံးပေးတာ။ ခစားတဲ့ အဓိပ္ပါယ်၊ မပေးဘူး၊ လုံးဝပဲ"

ရွှေသံစဉ်က ရယ်သည် ။

"ငါ့ထက်တောင်နင်က ခေါင်းမာသေးတယ်"

"ပန်းပေးစရာလား"

"အေးပါ။ မပေးချင်လည်း နေပေါ့။ ငါက ပန်းပေးတာ ကြိုက်တယ်။

ဈေးမကြီးဘူး။ မွေးလည်း မွေးတယ်။ ပြီးတော့ အရပ်လှလှလေး"

"နင်က ကလေးလေးလား"

ခွတီးခွကျမေး၏။

"ကလေး မဟုတ်လည်း အရပ်လှလှ မြင်ရင် သဘောကျတာပဲ။ အဲဒါ ဘူးတစ်ခုပဲ"

"သွားစမ်းပါဟာ စားလို့ လည်း မရဘဲနဲ့ "

"မိန်းကလေးတွေ အရပ်ကြိုက်တယ်ဟဲ့"

"ကြိုက်...ကြိုက် ငါကမပေးဘူး။ ဒီရေမွေးလည်း တကူးတက ဝယ် ပေးတာ မဟုတ်ဘူး ။ မေမေ့ဆီက တောင်းလာတာ"

"ဟောတော့"

ရွှေသံစဉ်က မိုးမာန်ကို အံ့ဩစွာကြည့်၏။

ဘယ်လိုပါလိမ့်။

သူဟာ စိတ်တိုစိတ်ဆတ်ပြီး ချက်ချင်းဒေါသထွက်လွယ်သူပါ။ သည်းခံစိတ်ရှည်တတ်သူ မဟုတ်။

မိုးမာန်က ရွှေသံစဉ်ကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ မျက်နှာလွှဲမိ၏။ အိမ်နေရင်းစပန့်ဂါဝန်ရှည်လေးနှင့် ကျားလက်သည်းညှပ်နှင့် ဆံပင်တွေကို တင်ထားပုံက ကပိုကရီ။

လှစ်ခနဲ ပြုထွက်လာသော စေတနာက ပြန်လည်ငုပ်လျှိုးသွားရသည် ။ ရွှေသံစဉ်က အချိုးမပြေ။

ပြောပုံဆိုပုံက ကြည့်မရချင်စရာ။

"ကျေးဇူးပဲဟယ်...မွေးလိုက်တာ" ဟု တဖြတ်တနီး လက်ခံလိုက်လျှင် ပေးရသူ စိတ်မှာ ဘယ်လောက်ချမ်းမြေ့သွားမလဲ။ သူက ခုတော့ ဒီလို မဟုတ်။ ပေးရသူ စိတ်စေတနာပျက်အောင် ကလန်ကဆန်ပြောတတ်သည် ။ တကယ်ပါပဲ။

ရေမွေးကို တကယ်ပဲ မကြိုက်တာလား။

ရေမွေးမကြိုက်သောသူ ဤကမ္ဘာမှာ ရှိရဲ့ လား။

ရှိခဲ့လျှင် ပြတိုက်ပို့ရမည်။

လူသားအားလုံး မွေးပျံ့တာကို နှစ်သက်ကြပါသည် ။ အချို့က အနံ့စူးစူးကြိုက်ပြီး အချို့က အနံ့ယဉ်ယဉ်ကြိုက်ကြတာ ။ အကြိုက်ချင်းတော့ တူမှာ မဟုတ်။

ရွှေသံစဉ်က ရေမွေးပုလင်းကို ဘူးထဲက ထုတ်ပြီး အဖုံးနားကို နှာခေါင်းတွေကာ ရှူကြည့်၏။

"အရက်ပျံ့နဲ့လိုပဲ"

ဒါတော့ စော်ကားလွန်းပြီ။

မေမေက သည် ရေမွေးနဲ့ကို သိပ်ကြိုက်တာပါ။

"ဆွတ်ပဲ ကြည့်ပါဦးဟာ"

မိုးမာန် အငြင်းအခုံမဖြစ်ချင်တော့ပါ။

ရှိစေတော့ ရှစေ။

ပေးမိတာ မဟာအမှား။

စေတနာတွေ ရေစီးကမ်းပြိုဖြစ်တာ သူနောင်တရသည် ။

"ဒါလေးက မဆိုးဘူးဟဲ့"

Solid perfume (ရေမွှေးအဆီခဲကလေး) ကို ရွှေသံစဉ်က သဘော ကျ၏။

"ဟို ရေမွှေးပုလင်းလေးလည်း ကောင်းပါတယ်။ နင်သုံးကြည့်ပါဦး၊ ငါ့အမေဆို ဈေးလည်း ချို့ ၊ အနံ့လေးလည်း ချို့လို့ ဆိုပြီး အဲဒီရေမွှေးကို ချို့ချို့လို့ နာမည်ပေးထားတယ်။ အမြဲတမ်းသုံးတယ်။ နင်ဆွတ်ကြည့်။ တစ်ပုလင်းကုန်မှ ကြိုက်မကြိုက် ကောင်းမကောင်း ဝေဖန်ပါ"

ရွှေသံစဉ်က ရှည်လျားသော မျက်တောင်များကို စင်းချကာ ရေမွှေးနံ့ ကို ထပ်ရှူကြည့်၏။

မိုးမာန်မေမေက ရေမွှေးသုံးတာ ကြာပြီမို့ ရေမွှေးကောင်းကောင်း ကို ကျကျနန ရွေးတတ်သူပါ။

"နင်ဝယ်လာတာ ဆိုရင်တော့ ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး "

ဟော...ပြောပြန်ပြီး နောက်တစ်မျိုး။

သူကပဲ ရေမွှေးအညံ့စား ဝယ်တတ်သလိုလို။

ဟူး...ရွှေသံစဉ်နှင့်တော့ မလွယ်။

စေတနာပျက်အောင် ပြောတတ်လွန်းသည် ။

စတွေ့တုန်းက သည် လောက်လက်ပေါက်ကပ်ပြီး ဇီဇာကြောင်တတ်သော မိန်းကလေးဟု မထင်ခဲ့ပါ။

သည် လိုမှန်း သိခဲ့ရင် အဲဒီနေ့က ရွှေသံစဉ်ကို သူကားပေါ်မတင်ခဲ့ပါ။

ရွှေသံစဉ်နှင့် သိကျွမ်းခဲ့တာ အဲဒီနေ့က

မှတ်မှတ်ရရ မေမေ့ကို သူ ဘုန်းကြီးကျောင်းလိုက်ပို့သည့်နေ့က သူ
မေမေထွက်အလာကို စောင့်နေတုန်း ရွှေသံစဉ် ရောက်လာတာပါ။
သူမှတ်မိသေးသည် ။
